

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 32C/66/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116221482
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Šulek
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2018:2116221482.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, sudcom JUDr. Jozefom Šulekom, v právnej veci žalobkyne 1./: 1./: T. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom Na V. 5, XXX XX O., žalobcu 2./: N. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. O., právne zastúpení: Prosman a Pavlovič advokátska kancelária, s.r.o., IČO: 36 865 281, so sídlom Hlavná 31, 917 01 Trnava, proti žalovanému: AUTO KELLY SLOVAKIA, s.r.o. IČO: 36 298 026, so sídlom Radlinského 11, 957 01 Bánovce nad Bebravou, právne zastúpenému: JUDr. Viliamom Vaňkom, advokátom so sídlom Radlinského 11, 957 01 Bánovce nad Bebravou, za účasti intervenienta na strane žalovaného 1./: Generali Poist'ovňa, a.s., so sídlom Lamačská cesta 3/A, 841 04 Bratislava, IČO: 35 709 332, právne zastúpeného: MST PARTNERS, s.r.o., so sídlom Laurinská 3, 811 01 Bratislava, IČO: 36 861 545 a intervenienta 2./: T. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXXX/X, XXX XX U., právne zastúpeného: JUDr. Borisom Štanglovičom, advokátom so sídlom Jarmočná 2264/3, 927 01 Šaľa, v konaní o náhradu škody, ochrana osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 36,29 eur zastavuje.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 1./ náhradu nemajetkovej ujmy v sume 17.500,- eur, do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 2./ náhradu nemajetkovej ujmy v sume 12.500,-eur, do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietá.

V. Žalobcovia 1./ až 2./ majú nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na súde dňa 29.09.2016 sa žalobcovia 1./ a 2./ domáhali rozhodnutia, ktorým súd uloží žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 1./ náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 40.000,- eur a žalobcovi 2./ náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 30.000,-eur, ako aj povinnosť zaplatiť náhradu škody vo výške 36,29 eur. .

2. Žalobu žalobcovia odôvodlili tým, že dňa 27.11.2014 v čase okolo 9,10 hod. v meste O. na ulici G. v areály bývalého cukrovaru pri budove autoservisu došlo k dopravnej nehode nákladného motorového vozidla ev č. BN XXX BT, kedy vodič pri cúvaní po prístupovej ceste, ktorú tvorilo makadamové podložie, smerom od budovy autoservisu k vstupnej bráne areálu sa dostatočne nepresvedčil, či sa za motorovým vozidlom nenachádza žiadna osoba a ani si nezabezpečil cúvanie pomocou náležite poučenej osoby, ktorá by mu kontrolovala priestor za motorovým vozidlom a včas ho upozornila na možnú kolíziu

situáciu. V dôsledku uvedeného vodič vozidlom narazil do chodca T. H., nar. XX.XX.XXXX, naposledy trvale bytom Na V. 5, XXX XX O. (ďalej len "nebohý"), ktorý v tom čase stál za motorovým vozidlom, čím došlo k pádu nebohého na zem a jeho pritlačeniu vozidlom o podložie, na čo následne vodič s vozidlom potiahol dopredu, v dôsledku čoho došlo k pritlačeniu nebohého medzi motorovým vozidlom a podloží, čím sa vodič dopustil porušenia ustanovení § 4 ods. 1 písm. e), § 22 ods. 2, ods. 3 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov. Nebohý dňa 27.11.2014 zomrel na následky mnohopočetných poranení, ktoré utrpel v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou. Rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 5T/35/2016 zo dňa 17.05.2016 bol obvinený T. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. 4, U. (ďalej len "vodič motorového vozidla") právoplatne uznaný vinným z prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 1 a ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona. V čase vzniku dopravnej nehody bol žalovaný prevádzateľom motorového vozidla evo č. BN XXX BT, a vodič, ktorý motorové vozidlo viedol bol zamestnancom žalovaného a v danom čase vykonával prácu pre žalovaného (vzťah zamestnanca a zamestnávateľa). Žalobcovia majú za to, že protiprávnym konaním zamestnanca žalovaného došlo okrem naplnenia skutkovej podstaty trestného činu usmrtienia aj k neoprávnenému zásahu do práv žalobcov na súkromie, ako jedného z osobnostných práv fyzickej osoby, zakotveného nielen v ustanovení § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka, ale i v čl. 19 ods. 2 Ústavy SR, v čl. 17 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach a čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práva slobôd. Podľa žalobcov z obsahu ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva, že právo na súkromie zahŕňa i právo na vytváranie a rozvíjanie vzťahov s ďalšími ľudskými bytosťami, keď súčasťou súkromného života je tiež život rodinný zahrňujúci vzťahy medzi blízkymi príbuznými, bez ohľadu na to, či spolu trvale žijú alebo nie, pričom protiprávne narušenie týchto vzťahov predstavuje neoprávnený zásah do práva na súkromný a rodinný život fyzickej osoby. Je nesporné, že v tomto prípade daný zásah predstavuje smrť manžela a otca žalobcov, pričom ide o zásah mimoriadne významný, veľmi hlboký, no predovšetkým nereparovateľný. Vzťahy medzi nebohým a žalobcami boli silné a intenzívne, tvorili fungujúce rodinné spoločenstvo s dobre vyvinutými rodinnými a sociálnymi väzbami, pričom predmetná tragédia zasiahla do ich života zásadným spôsobom a nenávratne tak pretrhla silné citové väzby, v dôsledku čoho stratili žalobcovia možnosť realizovať a ďalej rozvíjať rodinný život s manželom a otcom. Do dnešného dňa v dôsledku nečakanej smrti žalobcovia prežívajú pocity nervozity, úzkosti, smútku, zúfalstva a šoku. Žalobcovia stratili možnosť viesť s nebohým súkromný život a od jeho smrti sú ochudobnení o sféru prirodzených vzťahov s jedným z najbližších rodinných príslušníkov. Protiprávnym konaním zamestnanca žalovaného tak prišlo k nezvratnej deštrukcii medziľudských väzieb tvoriacich základ a rámec súkromného života žalobcov, a tým k zásahu do ich osobnostných práv. Vzniknutá trauma je z ich života fakticky neodstrániteľná. Žalobkyňa v 1. rade žila so svojim nebohým manželom viac ako päťdesiat rokov a toto manželstvo bolo šťastné a naplňalo všetky predstavy žalobkyne v 1. rade o harmonickom živote v páre. Žalobkyňa v 1. rade sa v dôsledku neočakávaného zapríčineného úmrtia milovaného manžela stratila potešenie zo života, ktoré nahradil pocit beznádeje, zúfalstva a prázdnoty, a to aj vzhľadom na nešťastné okolnosti úmrtia jej manžela. Strata manžela spôsobila u žalobkyne v 1. rade aj nespavosť, ktorú lieči antidepresívami a podpornou homeopatickou liečbou. Napriek podstatnej podpore a pomoci zvyšku rodiny žalobkyňa v 1. rade stratila nádej na šťastnú budúcnosť so svojim partnerom a manželom na dôstojný život v starobe. Po smrti manžela navyše zostala všetka starostlivosť o chod domácnosti ako aj s tým súvisiace finančné náklady výlučne na žalobkyňu v 1. rade, ktorej ako starobnej dôchodkyňi po odpočítaní jej pravidelných mesačných výdavkov zostane na prežitie minimálna suma. Žalobkyňa v 1. rade od smrti manžela ďalej veľmi negatívne vníma samotu, ku ktorej je po päťdesiatych dvoch rokoch harmonického spoluzitia s nebohým trvalo odkázaná. Bol nielen jej manželom, ale aj najlepším priateľom, ktorý ju vedel vždy rozosmiať a v ťažkých chvíľach jej poskytnúť podporu milovaného manžela, ktorú jej nikto nikdy viac nenahradí. Žalobca v 2. rade mal s nebohým blízky vzťah, so svojim otcom vychádzal veľmi dobre, nebohý h neustále zahŕňal dobrými radami, elánom a životným optimizmom. Nebohý vytváral u žalobcu v 2. rade pocity bezpečia a istoty, keďže sa na neho vždy mohol obrátiť s čímkoľvek, pričom vedel, že u neho nájde vždy pochopenie. Od smrti nebohého je žalobca v 2. rade trvalo ochudobnený o stretnutia s nebohým pri spoločných prácach na záhrade, ktoré nebohý tak obľuboval. Žalobca v 2. rade po smrti otca pociťuje obrovský pocit prázdnoty, k čomu sa navyše pridružili viaceré povinnosti súvisiace so starostlivosťou o žalobkyňu v 1. rade, ktorú sa pre jej súčasný psychický stav snaží navštevovať aspoň štyrikrát týždenne, pričom je s ňou navyše v dennom telefonickom kontakte. U žalobcu v 2. rade smrť nebohé o zanechala navždy nezodpovedané otázky, prečo práve nebohý, ktorý bol napriek svojmu veku vitálny a plný života, musel zo dňa na deň z tohto sveta odísť cudzím pričinením a koľko spoločných zážitkov mohol s otcom ešte stihnúť. Na tieto otázky však žalobca v 2. rade nikdy nedostane odpoveď a nikdy nestihne svojmu otcovi povedať ako veľmi ho

mal rád. Vzhľadom k tomu, že ide o zásah v podobe usmrtenia blízkej (v tomto prípade najbližšej) osoby, máme za to, že v prípade žalobcov boli splnené všetky predpoklady pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Vzhľadom na všetky okolnosti predovšetkým intenzitu, rozsah a trvanie nepriaznivých následkov je podľa názoru žalobcov evidentné, že žiadna forma morálneho zadosťučinenia podľa ustanovenia § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka nepostačuje k tomu, aby bola primerane vyvážená a zmiernená nemajetková ujma na strane žalobcov, ktorých právo na ochranu osobnosti bolo porušené zásahom s neodstrániteľnými následkami (zásah do esenciálneho osobnostného práva na život T. H. je zo samej podstaty neodstrániteľný a je zároveň nenapraviteľným zásahom do práva na ochranu osobnosti žalobcov na rodinný život, ktorí tvorili spolu s nebohým harmonické životné spoločenstvo, ktoré malo perspektívu ďalšieho dlhodobého fungovania). Plný a harmonický vzťah medzi manželmi, nie je samozrejmosťou a v prípade žalobkyne v 1. rade je s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou už javom neopakovateľným s poukazom na uvedené, súčasne si uvedomujúc, že ani žiadna hmotná satisfakcia nemôže odčiniť dopad tejto tragickej udalosti, iba zmierniť jeho nemajetkovú ujmu, sa domáhajú žalobcovia od žalovaných náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Listom zo dňa 31.05.2016 bol žalovaný oboznámený so vznikom práva žalobcov na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch a jeho povinnosťou túto nemajetkovú ujmu nahradiť. Z vyjadrenia žalovaného obsiahnutého v oznámení zo dňa 29.06.2016 je zjavné, že má z rozhodovacej praxe všeobecných súdov a Ústavného súdu SR za to, že pre prípad zodpovednosti v zmysle ustanovenia § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka má uzavreté poistenie s poisťovateľom. Na základe uvedeného žalovaný o uplatnenom nároku žalobcov upovedomil poisťovateľa, ktorý však už listom zo dňa 22.6.2016 žalobcom oznámil, že predmetný nárok podľa jeho názoru nespadá do pôsobnosti súčasne platného zákona č. 381/2001. Z.z., a preto odmieta plniť.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 10.04.2017. Žalovaný úvodom vyjadrenia vyslovil hlbokú ľútosť nad tým, že vôbec došlo k dopravnej nehode s účasťou jeho motorového vozidla a s účasťou zamestnanca žalovaného, ktorá vyústila do smrti najbližšej osoby žalobkyne v prvom rade a žalobcu v druhom rade. Žalovaný tiež uviedol, že mu nie je zrejmé, prečo sa žalobcovia nedomáhajú náhrady priamo voči vodičovi motorového vozidla, ktorý podľa rozhodnutia súdu v trestnom konaní priamo zavinil smrť pána T. H.. Žalovaný namietal, že ako prevádzkovateľ osobného motorového vozidla nie je zodpovedný za zásahy do práv na ochranu osobnosti a povinným nahradiť nemajetkovú ujmu je vodič, ktorý motorové vozidlo v čase nehody viedol. Žalovaný ďalej pre úplnosť uvádza, že v súlade s § 86 Civilného sporového poriadku zaslal T. T. a Generali Poisťovňa, a.s. oznámenie o spore, nakoľko v prípade, ak by bol v spore neúspešný, bude si uplatňovať nároky voči označeným osobám.

V zmysle ustálenej judikatúry súdov, a najmä po Uznesení Ústavného súdu Č. III.ÚS 666/2016 zo dňa 11.10.2016 je zrejmé, že náhrada nemajetkovej ujmy je krytá povinným zmluvným poistením. Pokiaľ ide o nárok na náhradu škody uplatneným žalobkyňou v prvom rade, je tiež bez akýchkoľvek pochybností, že preukázaná škoda bude hrazená (skôr alebo neskôr) priamo poisťovňou. Nakoľko žalovaný uzatvoril s poisťovňou povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú pri prevádzke motorového vozidla, musí rešpektovať aj dojednania uvedené v poistnej zmluve, ktoré sa určitým spôsobom týkajú aj žalobcami uplatneného nároku. Žalovaný neuznáva ani žalobcami uplatnené nároky na náhradu nemajetkovej ujmy (na, zapltenie sumy 40.000,- eur a 30.000,- eur), tieto nároky považuje za nedôvodné a neprimerané. Žalovaný nebol účastníkom súdneho konania vedeného Okresným súdom Trnava sp. zn. 5T/35/2016. Nie sú nám teda známe všetky okolnosti, pri ktorých došlo k neoprávnenému zásahu do práv žalobcov t.j. okolnosti týkajúce sa dopravnej nehody (§13 ods.2 Občianskeho zákonníka). Žalovaný navrhol, aby súd vyžiadal spis Okresného súdu Trnava sp. zn. 5T13512016. tento pripojil k spisu v tomto sporovom konaní a obsah spisu (listiny) vykonal na pojednávaní formou prečítania alebo oznámenia obsahu spisu stranám.

Navrhovaným dôkazom sa môžu preukázať najmä okolnosti na strane žalovaného a to najmä miera zavinenia a iné skutočnosti týkajúce sa predmetnej dopravnej nehody. Rozsudkom bola schválená dohoda o vine a treste, predpokladáme však, že v trestnom spise sa nachádzajú odpovede na otázky týkajúce sa detailov skutkového deja pred dopravnou nehodou, zranení utrpelých pri nehode, poskytnutej zdravotnej starostlivosti a pod. Máme za to, že zodpovednosť žalovaného za zásah do osobnostných práv nemôže byť vyvodená iba z toho, že existuje rozsudok súdu o uznaní viny fyzickej osoby v trestnom konaní. Z rozsudku v trestnom konaní nie je zrejmá miera zavinenia žalovaného. Ďalej žalovaný poukázal na to, že žalobcovia v návrhu zo dňa 31.5.2016 požadovali náhradu nemajetkovej ujmy v sume 60.000,- eur. Žalovanému nie je zrejmé, z akého dôvodu sa nároky uvedené v žalobe odlišujú od nárokov uvedených v pôvodnej žiadosti, resp. či medzi doručením žiadosti a podaním žaloby došlo k nejakej zmene. Podľa názoru žalovaného by malo byť zohľadňované aj to, že v trestnom konaní

bol vydaný odsudzujúci rozsudok proti vodičovi motorového vozidla, ktorý je možné považovať za určitú formu morálneho zadosťučinenia pre pozostalých.

Konateľ žalovaného už bezprostredne po nehode vyslovil rodine nebohého úprimnú sústrasť a hlbokú ľútosť nad nehodou. Žalovaný považuje žalobou uplatnené nároky na náhradu nemajetkovej ujmy za neprímerané. Uvedeným vyjadrením sa však žalovaný nechce žiadnym spôsobom dotknúť žalobcov alebo znižovať vážnosť zásahu do ich práv v súvislosti s úmrtím im blízkej osoby alebo ich osobného vnímania zásahu. Pokiaľ ide o otázku intenzity vzťahov žalobcov s nebohým pánom T. H., vychádzame z toho, že otázka existenčnej, hmotnej, citovej a inej závislosti žalobcov na nebohom (napr. s prihliadnutím na vek nebohého a iné okolnosti) bude predmetom vykonávaného dokazovania. S ohľadom na citlivosť danej veci pre žalobcov sa žalovaný nateraz k tvrdeniam žalobcov nevyjadruje a vyjadrí sa k nim až po tom, ako mu budú známe detaily ohľadom dopravnej nehody a vzťahov medzi žalobcami a nebohým. (pozn. žalovaný verí, že poisťovňa sa k celej záležitosti postaví pragmaticky a že v tejto veci bude v spore vystupovať ako intervenient).

4. Žalobcovia sa vyjadrili k vyjadreniu žalovaného písomným podaním zo dňa 02.05.2017, kde uviedol, že žalovaný zodpovedá za náhradu nemajetkovej ujmy podľa § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pričom vzhľadom na to, že žalovaný nepopiera spôsobenie dopravnej nehody jeho vozidlom, posúdiť uvedenú skutočnosť ako nespornú. Žalobcovia ďalej uviedli, že v prípade ich úspechu v konaní, si žalovaný môže uplatniť svoje nároky formou regresu voči vodičovi, resp. sa obrátiť s nárokom na plnenie na poisťovňu. Žalobcovia ďalej uviedli, že súd pri priznávaní náhrady nemajetkovej ujmy vychádza zo svojej úvahy, pričom musí posúdiť závažnosť vzniknutej ujmy, okolnosti za ktorých k porušeniu práva došlo, ako aj princíp primeranosti náhrady nemajetkovej ujmy. Súčasne by súdne rozhodnutie malo vychádzať z obdobných súdnych rozhodnutí. Žalobcovia odôvodnili nižšiu výšku požadovanej nemajetkovej ujmy tým, že ak by žalovaný pri zodpovednom prístupe plnil dobrovoľne, boli by žalobcovia odbremenení od negatívnych emócií a ťaživých spomienok, ktorým budú vystavení v rámci súdneho konania .

5. Žalovaný sa k podaniu žalobcov vyjadril podaním doručeným súdu dňa 30.05.2017, pričom uviedol, že mu nie sú známe všetky okolnosti, pri ktorých došlo k neoprávnenému zásahu do práv žalobcov, t.j. okolnosti týkajúce sa dopravnej nehody (§ 13 ods.3 Občianskeho zákonníka). Dej pred dopravou nehodou vyšetrovali orgány činné v trestnom konaní a žalovaný nebol účastníkom tohto konania. Nie sú mu teda známe výsledky vyšetrovania ako ani dôkazy, ktoré boli vykonané v prípravnom konaní a v konaní pred súdom v trestnej veci. Opätovne navrhol, aby súd vyžiadal spis Okresného súdu Trnava sp. zn. 5T/35/2016, tento pripojil k spisu v tomto sporovom konaní a obsah spisu (listiny) vykonal na pojednávaní formou prečítania alebo oznámenia obsahu spisu stranám. Odôvodnenie tohto návrhu je uvedené v našom podaní z 10.4.2017. Žalovaný žiadal, aby bol informovaný o tom, že trestný spis bol zabezpečený a pripojený k spisu v tejto veci, aby sme doň mohli nahliadnuť ešte pred pojednávaním. Žalobcovia síce predložili rozsudok súdu v trestnom konaní, avšak zodpovednosť žalovaného za zásah do osobnostných práv a najmä výška náhrady nemôže byť vyvodená iba z toho, že existuje rozsudok súdu o uznaní viny fyzickej osoby v trestnom konaní. Z rozsudku v trestnom konaní nie je jednoznačne zrejmá miera zavinenia žalovaného. Podľa judikatúry (napr. rozhodnutie NS SR č. 1 edo 77/2009 zo dňa 27.10.2010), správanie samej dotknutej osoby pri neoprávnenom zásahu je tiež významné, t.j. v tomto prípade je potrebné skúmať aj konanie iných osôb ako odsúdeného páchatel'a. Žalobcovia síce tvrdia, že "počas vyšetrovania príčin a okolností vzniku dopravnej nehody ORPZ nebolo preukázané, že na vznik nehody mali vplyv aj iné okolnosti a činiteľa", avšak uvedené tvrdenie nepodporili žiadnym dôkazom alebo návrhom na vykonanie dôkazu. Žalovaný opätovne označil priznanú ujmu za neprímeranú. Žalovaný poukázal na viacero súdnych rozhodnutí, ktoré priznali nižšie sumy náhrady nemajetkovej ujmy v obdobných prípadoch. Žalovaný uviedol, že žiadnym spôsobom nespochybňuje to, že v súvislosti s úmrtím pána T. H. určite došlo k nepriaznivým následkom na strane žalobcov. Ako sme už uviedli, otázka existenčnej, hmotnej, citovej a inej závislosti žalobcov na nebohom bude predmetom vykonávaného dokazovania. Mal však za to, že musí byť skúmaná miera intenzity rodinných vzťahov a väzieb medzi nebohým p. T. H. a žalobcami pred dopravou nehodou a rovnako tak intenzitu zásahu do práv žalobcov podľa okolností tohto prípadu, spôsobu života a okolnostiam na oboch stranách, kde nepodstatným faktorom pri určovaní výšky náhrady by mal byť aj vek nebohého a až po zistení všetkých okolností prípadu môže byť ustálená výška náhrady. Žalovaný rozporoval tvrdenie žalobcov, že vyššiu satisfakciu žiadajú z dôvodu, že ak by žalovaný plnil dobrovoľne neboli by vystavení negatívnym dopadom súdneho konania. Žalovaný žiadal zamietnuť návrhy na výsluchy svedkov ako aj zamietnuť celú žalobu.

6. Súd pripojil trestný spis Okresného súdu Trnava sp.zn. 5T/35/2016 a umožnil sporovým stranám nahliadnuť do spisu. Obe strany nahliadli do spisu (č.l.66-68). Súd na žiadosť žalobcov vytýčil pojednávanie na 07.12.2017.

7. Dňa 07.12.2017 v deň konania pojednávania oznámila spoločnosť Generali Poist'ovňa, a.s., svoj vstup do konania ako intervenienta na strane žalovaného. Svoj vstup odôvodnila tým, že má právny záujem na výsledku sporu, a to napriek tomu, že zastáva názor, že nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch za zásah do súkromného a rodinného života, ku ktorému dochádza usmrtením pri dopravnej nehode, nespadá do rozsahu poistného krytia povinného zmluvného poistenia. Právny záujem osvedčuje Generali Poist'ovňa, a. s. tým, že právna otázka uvedená v predchádzajúcej vete nie je ešte judikatúrou definitívne vyriešená. Za tejto nejednoznačnej situácie preto nemožno vylúčiť, že žalovaný (v prípade neúspechu v spore) si uplatní náhradu žalobcom prisúdenej náhrady nemajetkovej ujmy voči Generali Poist'ovňa, a. s. Podľa názoru Generali Poist'ovňa, a. s. náhrada nemajetkovej ujmy poškodených nie je zahrnutá v rozsahu poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v zmysle § 4 zákona Č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Intervenient uviedol, že vychádza z aktuálne platnej a účinnej právnej úpravy, ako aj zo stabilnej judikatúry slovenských súdov, ktorá do dnešného dňa nebola prekonaná. Generali Poist'ovňa, a. s. pritom poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 20.4.2011, sp. zn.: 4 edo 168/2009, v ktorom sa Najvyšší súd SR detailne zaoberal vzťahom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch a poistného plnenia a z ktorého jasne vyplýva separácia náhrady nemajetkovej ujmy za zásah do osobnostných práv usmrtením blízkej osoby (ktoré možno uplatňovať len v rámci ustanovenia § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka) a náhrady škody podľa ustanovení § 415 a nasl. Občianskeho zákonníka. Ani rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 24.10.2013 vo veci C-22/12 (Katarína Haasová / Rastislav Petrík, Blanka Holingová), nič nemení na doterajšom právnom stave a na rozhodovacej praxi, ktorú nastolil Najvyšší súd SR svojim rozhodnutím sp. zn.: 4 Cdo 168/2009. Poukazujeme na to, že túto právnu otázku (či je poisťovňa v konaní o náhradu nemajetkovej ujmy za zásah do práva na ochranu osobnosti pozostalých po obeti dopravnej nehody pasívne legitimovaná, resp. či náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch spadá do rozsahu poisteného krytia v zmysle § 4 ods. 2 písm. a) zákona o povinnom zmluvnom poistení) pred pár mesiacmi posudzoval Najvyšší súd Slovenskej republiky a vo svojom rozhodnutí zo dňa 31.3.2016, sp. zn.: 3 edo 301/2012 dospel k názoru, že poisťovňa nie je v konaní o náhradu nemajetkovej ujmy za zásah do práva na ochranu osobnosti pozostalých po obeti dopravnej nehody pasívne legitimovaná. Generali Poist'ovňa, a. s. si dovoľuje poukázať na závery Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v tejto právnej veci. Poukázal na to, že ide o rozhodnutie prijaté v čase po rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 24.10.2013 vo veci C- 22/12 (Katarína Haasová / Rastislav Petrík, Blanka Holingová). Generali Poist'ovňa, a. s. tiež vyjadrila, že nechce a nijakým spôsobom nemá záujem spochybníť alebo zväčšiť utrpenie, ktoré žalobcovia prežívali a stále prežívajú v súvislosti s nešťastnou nehodou a s úmrtím ich manžela a otca. Je nepochybné, že život príbuzného človeka má nevyčísliteľnú hodnotu, ktorú žiadna suma nenahradí. Náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch preto neplní reštitučnú, ale iba satisfakčnú funkciu. Vzhľadom na satisfakčnú funkciu náhrady nemajetkovej ujmy sa Generali Poist'ovňa, a. s. javí uplatnená nemajetková ujma ako neprimerane vysoká. Existuje pomerne bohatá judikatúra, ktorá sformovala kritériá, ktoré by súd mal v rámci rozhodovania o priznaní náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch zohľadniť. G. v uvedený deň navrhol vstup do konania vodič motorového vozidla T. T., pričom svoj vstup odôvodnil tým, že má záujem na výsledku sporu s ohľadom na prípadný regresný nárok žalovaného voči nemu (č.l.89).

Intervenient vo svojom podaní zo dňa 13.04.2018 uviedol, že žalobcovia sa podanou žalobou domáhajú, aby žalovaný zaplatil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 40.000,- eur (žalobcovi I/) a 30.000,- eur (žalobcovi II/). Intervenient I/ uviedol, že nechce a nijakým spôsobom nemá záujem spochybníť alebo zväčšiť utrpenie, ktoré žalobcovia prežívali a stále prežívajú v súvislosti s nešťastnou nehodou a úmrtím ich manžela resp. otca. Ujma na práve na súkromný a rodinný život, ktorú žalobcovia utrpeli, bude nakoniec aj predmetom dokazovania v súdnom konaní. Je nepochybné, že život každého človeka má nevyčísliteľnú hodnotu a strata blízkeho človeka nemôže byť nahradená žiadnou peňažnou čiastkou. Náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch preto neplní reštitučnú, ale satisfakčnú funkciu. Vzhľadom na satisfakčnú funkciu náhrady nemajetkovej ujmy sa intervenientovi I/ javí uplatnená nemajetková ujma ako neprimerane vysoká. Existuje pomerne bohatá judikatúra, ktorá sformovala kritériá, ktoré by súd mal v rámci rozhodovania o priznaní náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch zohľadniť. Podľa názoru intervenienta I/ by mal súd zohľadniť aj štandardne priznávané

sumy v obdobných konaniach, pričom podotýka, že priznávanie nadhodnotených súm titulom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch by mohlo predstavovať prostriedok neoprávneného obohacovania sa. Okresný súd Nitra rozhodnutím v konaní spis. zn. 10C/142/2002 rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 200.000,- Sk (6.638,78 eur). V odôvodnení okrem iného uviedol: „vzhľadom na veľmi intenzívny zásah do súkromia a spôsobenú citovú ujmu je požadovaný nárok žalobkyne primeraný. Pre určenie výšky primeraného zadosťučinenia v peniazoch sú stanovené dve kritériá, z ktorých musí súd vychádzať, o to závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy o okolnosti, zo ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo, a teda samotná závažnosť vzniknutej ujmy nie je jediným a výlučným faktorom pre určenie konečnej výšky zadosťučinenia v peniazoch. Výška peňažnej náhrady je predmetom voľnej úvahy súdu, pričom súd musí prihliadnúť aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, a to jednak vo vzťahu k postihnutej osobe a jednak vo vzťahu k subjektu, ktorý neoprávnený zásah spôsobil, aby tak bola zabezpečená požiadavka účinného primeraného zadosťučinenia za vzniknutú nemajetkovú ujmu, ako aj požiadavka nezneužívania tohto právneho prostriedku na neprípustné obohacovanie. Súd pri určení peňažnej náhrady prihliadal na nenapraviteľný následok vzniknutý v dôsledku smrtelnej nehody dcéry žalobkyne o dôsledky, ktoré vyvolali u samotnej žalobkyne, ale aj na to, že išlo o nedbanlivostný trestný čin, kde nebolo v úmysle žalovaného konať týmto spôsobom, o aj na okolnosti dopravnej nehody. "

zmyslom zadosťučinenia nie je zábezpeka, zdroj obživy, či náhrada príjmov, nemôže ísť ani o neprimerané obohatenie. Vychádzajúc zo všetkých zistených navzájom sa ovplyvňujúcich faktorov u žalobkyne a žalovaného (konanie, ktorého nebolo úmyselné), prihliadajúc na princíp spravodlivého usporiadania vzťahov, za primeranú náhradu nemajetkovej ujmy považoval 200000,- Sk a preto žalobu v zvyšnej časti zamietol. Intervenient I/ dal do pozornosti súdu aj to, že existuje množstvo rozhodnutí, kde bola priznaná náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch za zásah do rodinného a súkromného života spôsobeného smrťou blízkej osoby, pričom sumy, ktoré boli poškodeným osobám v súdnych konaniach priznávané, väčšinou nedosiahli žalovanú sumu 40.000,- eur (resp. 30.000,- eur), ktorú si žalobcovia v tomto konaní uplatňujú. Vid' napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28. 10.2010, spis. zn.: 2 edo 154/2010, kde bola priznaná náhrada nemajetkovej ujmy rodičom dcéry zomrelej pri dopravnej nehode vo výške po 17.000,- (každému z rodičov, alebo rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30. 10.2012, spis. zn.: 4 edo 139/2011, kde priznaná náhrada nemajetkovej ujmy rodičom predstavovala sumu vo výške 15.000,-€, alebo uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 4.4.2012, spis. zn.: 5 edo 244/2011, kde priznaná náhrada nemajetkovej ujmy rodičom predstavovala sumu vo výške 30.000,-€ a súrodencovi sumu vo výške 10.000,-€. Intervenient I/ má za to, že pri rozhodovaní o žalovaných nárokoch je potrebné zohľadniť aj samotné morálne zadosťučinenie, ktoré bolo žalobcom poskytnuté právoplatným trestným rozsudkom. Prihliadať pritom treba aj na skutočnosť, že k zásahu do osobnostných práv žalobcov nedošlo úmyselným konaním vinníka dopravnej nehody (intervenienta 2/), ale jeho nedbanlivosťou. Dôležitým aspektom pre určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch sú pritom aj majetkové pomery pôvodcu zásahu (v danom prípade intervenienta 1/), aby prisúdená náhrada nemajetkovej ujmy preňho nemala ekonomickú likvidáciu (vid' napr. rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky spis. zn. 30 Cdo 3536/2006 zo dňa 31.1.2007, ktorým boli potvrdené nami uvádzané právne názory judikované krajským súdom, ako aj uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky spis. zn. 30 Cdo 2992/2005 zo dňa 16.3.2006). Uvedené okolnosti je pritom potrebné zohľadniť aj v prípade ak súd dospeje k záveru o pasívnej legitimácii žalovaného, pretože mu v takom prípade vznikne povinnosť poskytnúť náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch za zásah do osobnostných práv, ktorý spôsobil vinník nehody. Intervenient uviedol, že by považoval za nespravodlivé, ak by súd prihliadal na odlišné majetkové pomery vinníka nehody a žalovaného. Intervenient žiadal, aby bola priznaná primeraná náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch.

8. Žalovaný sa vyjadril k vstupu intervenienta tak, že poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky III. ÚS 666/2016 a III ÚS /646/2015-30, ktoré vyjadrili ten názor, že poisťovňa je pasívne vecne legitimovaný subjekt z takejto žaloby. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 23.01.2018 navrhol návrhu na vstup intervenienta nevyhovieť. Súd uznesením č.k. 32C/66/2016-109 zo dňa 21.03.2018 rozhodol o pripustení vstupu intervenienta 1. do konania.

9. Na pojednávaní dňa žalobcovia zotrvali na svojich skutkových tvrdeniach uvedených v podanej žalobe ako aj ďalších písomných vyjadrení. Žalobcovia sa v tomto konaní domáhajú náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch za neoprávnený zásah do ich osobnostných práv najmä do súkromia a ich života. K tomuto neoprávnenému zásahu došlo k protiprávnemu konaniu vodiča mot. vozidla, ktorým bol zamestnanec žalovaného, ktorým pri vedení mot. vozidla počas výkonu jeho práce spôsobil úmrtie

manžela a otca žalobcov. Tento neoprávnený zásah do života žalobcov v podobe náhlej straty milovaného človeka je z ich života prakticky neodstrániteľný a jeho ujmy je možné iba zmierniť. Vzhľadom k okolnostiam za akých usmrtenie p. Anča došlo považujú uplatnenú výšku nemajetkovej ujmy za primeranú, a to aj s ohľadom na súčasnú rozhodovaciu prax súdov, kedy ako príklad uvádzam rozsudok KS Trenčín, sp. zn. 6Co 810/2014 zo dňa 07.07.2015, ktorý bol potvrdený rozsudok OPS Nové Mesto nad Váhom, sp. zn.č 6Co 810/2014 zo dňa 15.01.2014 ktorým súd priznal náhradu nemajetkovej ujmy pozostalému manželovi vo výške 70.000 eur a pozostalým deťom vo výške 100.000 eur. Ďalej napr. rozsudok KS Trnava sp. zn. 24Co 368/2015 zo dňa 01.07.2015, ktorý súd potvrdil rozsudok OS Trnava sp. zn. 13C 126/2010 zo dňa 01.10.2014, kedy priznal pozostalému manželovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 40.000 eur.

10. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že v celom rozsahu trvá na písomných vyjadreniach žalovaného, ktoré sú založené v spise. Má síce za to, že žalovaný nie je pasívne legitimovaný. No napriek tomu v prípade, že by súd bol opačného názoru spochybňujeme najmä primeranosť nárokov náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá je požadovaná žalobcami. Máme za to, že z dotknutých tvrdení uvedených v žalobe a nadväzujúcich vyjadrení žalobcov nevyplýva, že by intenzita zásahov do ich práv bola až taká, ktorá by vyžadovala satisfakciu peň. formou nimi požadovaných výškach. Súdu označil žalovaný viacero rozhodnutí iných súdov, kde priznanie náhrady neprevýšili sumu 10.000 eur. Poukázal aj na ZP N.. G. založený v spise pod č. 84, ktorý sme navrhovali vykonať ako dôkaz, ktorý uvádza okrem iného, že nie je vylúčené, že dopravná nehoda sa dala odvrátiť aj konaním nebohého. Podľa názoru žalovaného, by súd pri určovaní výšky nemajetkovej ujmy mal prihliadať aj na túto podstatnú skutkovú okolnosť, ktorá nebola zohľadňovaná v rámci trestného konania, avšak v konaní nemajetkovej ujmy by mala byť jednou z okolností pri určovaní výšky náhrady. Majú teda za to, že žaloba tak, ako je podaná je nedôvodná a pokiaľ súd nedôvodný nezamietne navrhoval, aby priznal žalobcom iba primeranú náhradu nemajetkovej náhrady. Pokiaľ ide o teraz žalobcom navrhované dôkazy, a to výsluchom žalobcov dovoľujem si uviesť, že podľa CSP súd vykoná návrh výsluchom strán iba na návrh. Do dnešného dňa takýto návrh k žalobe ani vo vyjadreniach vykonaný nebol a navrhujeme, aby súd takýto dôkaz ako oneskorene podaný nevykonával.

11. Intervenient 1./ na pojednávaní uviedol, že v plnom rozsahu sa pridrižiava svojho písomného vyjadrenia zo dňa 13.04.2018. Intervenient má za to, že žalobcami požadovaná výška náhrady nemajetkovej ujmy je neprimeraná okolnostiam tohto prípadu. V tomto sa plne stotožňujeme s argumentáciou žalovaného. Intervenient 1/ má za to, že pri posúdení výšky nemajetkovej ujmy je potrebné zohľadniť aj okolnosti vzniku dopravnej nehody a z dôvodu uvedených v našom vyjadrení aj majetkové pomery intervenienta 2/, ktorý dopravnú nehodu zavinil. K tomuto navrhli, aby bol vypočutý intervenient 2./.

Intervenient 2./ na pojednávaní uviedol, že čo sa týka návrhu intervenienta 1/ na jeho vypočutie, toto považuje za nedôvodné a nevhodné, pričom intervenient 2./ nerozporuje, že k nehode došlo čo bolo preukázané aj v trestnom konaní. Taktiež má za to, že jeho majetkové pomery nie sú rozhodujúce pre určenie výšky prípadného nároku žalobcov.

12. Žalobkyňa 1./ pri výsluchu na pojednávaní uviedla, že s manželom žili 52 rokov v spoločnej domácnosti. Vychovali dvoch synov, jednej syn zomrel pred 40 rokmi pri dopravnej nehode. Poškodilo to medziľudské vzťahy. Starší syn mal 12 rokov. Mali ťažké obdobie, museli sa spamätať. Ďalšie roky nažívali v pohode, vychovali staršieho syna. Bývali s nimi 3 roky, narodila sa vnučka, vrátila im, ako keby strateného syna. Syn sa odsťahoval po 3 rokoch zo spol. domácnosti, narodil sa ďalší vnuk a žili si spolu. Žalobkyňa s manželom žili spolu, venovali sa vnúčatám. Nažívali sme si spolu 52 rokov. PZ žalobcu kladie otázky:

Aký ste mali vzťah s manželom? On bol taký vodcovský typ, ale vedeli sme sa dohodnúť. On aj so synom, ale on mal svoju hlavu. Prispôbovali sme sa mu celý život. Nebol zlý, keď sa stala táto tragédia, to bola katastrofa. Máme pravnučku, mala 4 roky. Stále na to spomíname, chodili na prechádzky, dedo sa o ňu staral. Vnučka ju dala do školy tu, čo som jej vďačná a chodím ju brávať do školy. Zabúdam na starosť a na ten žiaľ.

V čom sa Vám ten život zmenil? Vo veľmi veľa, manžel mal obľubu chodenia na záhradu, ja som zostala sama a ani ma to tam nebavilo, keď bolo leto sme tam boli, čítal tam noviny, posedeli sme tam pri víniku. Zmenilo sa nám aj to, že som zostala sama. Syn má svoju rodinu. V mojom veku keď zostane človek sám je to strašné, je to smutné. Keď som zostala sama, ani sa s priateľmi nechcem

stretávať, zostala som samotárka. Užívam momentálne antidepresívna, mám trvalú poruchu spánku. Noc je pre mňa nočná mora. Sníva sa mi o mŕtvych .

Čo ste prežívali po nehode? Ja som išla k lekárske a dohodli sme sa s manželom, on išiel pre auto, keď tam príde a ja od lekárky a keď o 13.30 hod. zazvonil tel., švagr volal čo sa stalo, že manžel je v nemocnici a nechodte tam. Dr. ma tam nechala čakať 2 hod. Prvé dni som to prežívala v mrákotách, syn zostal u mňa to obdobie až do 5.12. keď sme mohli pochovať manžela, nedá sa to ani opísať. Keď všetko opadlo, vtedy som si všetko uvedomila, ako keby všetko zo mňa padlo, skončila som so životom. Na staré kolená som zostala sama. Teda aj bez priateľa. Boli zrovna Vianoce, išla som k vnučke, ale chcela som byť sama. Nedopadlo to slávne, nevedela som sa tešiť ani s pravnučkou. Na druhý deň sme sa vrátili domov a už som bola doma. To boli momenty v tých obdobiach pokračovalo to samotou a smútkom a nervozitou a pokračuje to až doteraz.

V akej zdravotnej kondícii. bol Váš manžel? Chodil manžel na bicykli a ja som chodila autobusom, on bol v takej kond., s priateľmi sa stretávali. Mal rád život, aj spoločnosť, chodil do klubu dôchodcov. Tam sa stretávali, rozprávali sa od politiky až po futbal. Nikdy nebol u lekára, iba ak potreboval ísť do kúpeľov. Každý rok chodil na jeseň na injekciu proti chrípke,

Áký bol vzťah Vášho manžela a Vášho syna? To boli dvaja pracovníci, ktorí jeden rozhodoval a jeden pracoval. On rozhodol a syn urobil. Syn keď dostal byť manžel zabezpečil a syn porobil. Vedeli sa navzájom rešpektovať a dopĺňať.

Ako smrť zasiahla Vášho syna? Jeden čas mal ťažké srdce na syna, lebo sa rozviedol, vtedy už žil u priateľky a myslím, že veľmi ho to zasiahlo tým, že už nebol tak často pri nás a verím tomu, že jeho to dosť zasiahlo.

Mali ste s manželom do budúcnosti spol. plány? Áno, do budúcnosti sme mali plány, chceli sme vylepšiť záhradu, dlho sme bývali v byte a urobiť úpravy. Manželov sen bol, aby sa vrátil do rodného kraja, ponavštevovať tú rodinu. Ja som už nikde necestovala, a ťažko v mojom veku.

13. Žalobca 2./ pri výsluchu na pojednávaní uviedol, že: Ako bolo povedané, bol prvý syn, mal brata, čo tragicky zahynul, čo ho poznačilo. Otec bol športovec, trénoval B mužstvo za Trnavu, to sa nedá opísať. Bol vodcovský typ, ako matka povedala, Vždy sme našli spoločnú reč. Keď som sa to dozvedel, matka mi volala, prišiel som už bolo neskoro. Chodili sme na záhradu, opekačky, to je všetko preč. Chýba mi, o matku sa starám, som v Trnave zamestnaný, pracovné povinnosti sú tak, že nemám stále čas. Zavolám jej. Snažíme sa to vykompenzovať tak, že keď otec nie je na žive, tak chodíme aspoň za matku.

PZ žalobcu kladie otázky:

Môžete nám opísať čo ste prežívali keď ste sa dozvedeli, že Váš otec bol účastníkom dop. nehody? Otec ako sa hovorí bol ako mačka, že má 7 životov. Prišiel som tam a do smrti budem mať ten pohľad pred očami. Keď som pozrel na neho, modlil som sa, aby vydržal do rána. Mame som hovoril, aby išla si ľahnúť. O trištvrte na desať som viedli siluetu pri chladničke ešte som si hovoril, že čo robím, však otec je v nemocnici. Potom mi zavolali, že otec zomrel. Najhoršie to bolo povedať matke, tak nejako sme to zvládli, vo štvrtok sa to stalo a v piatok sme išli do nemocnice. Týždeň sme čakali na to. Nemal som papier ani nič. Otec bol vitálny.

Mali ste s otcom plány? Mali sme plány porobiť na záhrade. Chcel ísť do ČR. Do budúcnosti ako postaviť krb. To čo sme chceli robiť jedným dňom skončilo.

Mohli by ste opísať ako zmenil Váš život po smrti? Koľkokrát som plakal do vankúša, keď som v Trnave neodpustím si, aby som išiel otcovi na cintorín sviečku zapáliť. Nič nenahradí, ani tie peniaze, to čo som stratil. Kto to zažije, ten to pochopí.

Môžete povedať, koľko sa dožil otec Vášho otca? 91 rokov, tiež tragicky zahynul, môj pradedo mal cca 100 rokov, dedo otcov otec bol vitálny, chodil ako 90 ročný dedo na bicykli.

Čo spôsobilo smrť Vášho pradeda? Starý otec zahynul v dôsledku zranení a neskorších zdravotných komplikácií spôsobených zraneniami pri výbuchu plynu, ktoré utrpel keď mal približne 91 rokov.

Na otázku súdu, kto pociťoval ujmu vy alebo matka? Podľa mňa matka, na starosť čo si mohla užívať, tak teraz je sama.

14. Svedkyňa H. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXXX/X, B. Z., pri výsluchu uviedla: So žalobcom 2./ žijeme spolu cez 5 rokov. Plánujeme sa zobrať aj na budúci rok. Keď sa stala nehoda, tak N. otca poznala niečo cez mesiac a boli sme si blízky, chodili sme spolu na záhradu, v čase tej nehody bola doma, keď jej volal priateľ, on bol z toho veľmi zošokovaný, plakal, mali silný vzťah. Bol mu jedinou oporou. Prežívala to s ním, pretože si ho veľmi vážila. Túžil po vnúčatách. Musel všetko

po ňom prevziať žalobca 2./, musel nahradiť celej rodine aj dedka, nie je to ťažké, ale odoberá mu to energiu, venuje sa mamke. Mohli tráviť ešte krásny čas. To ho zobralo psychicky, začal mať zdravotné problémy s kĺbmi. Svedkyňa si myslí, že keby žalobcov otec žil, bol by na tom psychicky lepšie ako teraz, pretože stratil jediného priateľa, vybavovali veci ohľadom bytu, záhradu vylepšovať. Jeho to veľmi poznačilo.

PZ žalobcu kladie otázky?

Viete sa vyjadriť čo prežívala rodina? Rodina bola na neho naviazaná, veľa vecí povybavoval, žalobkyňa bola na dne, povedala to ona sama, že sa nedá zabudnúť na neho, a to pri rôznych oslavách. Bolo to pre ňu ťažké, museli jej izbu poupraviť, lebo jej to pripomínalo manžela. Je to veľmi ťažké pre ňu.

15. Svedkyňa P. X., nar. XX.XX.XXXX, k veci uviedla: Vie, že sa stala nehoda, dedko bol zrazený, ona vtedy sedela v práci, volali jej, že čo sa stalo. S dedkom som sa nestihla rozlúčiť. Povedali jej, že je na tom veľmi zle a povedali, že neodporúčajú, aby som šla do vnútra.

PZ žalobcu kladie otázky:

Stihli sa rozlúčiť stará mama a ostatní? Boli sa pozrieť vnútri a starý otec nereagoval, bol v kóme. Ako to prežívala stará mama bezprostredne po nehode a čo prežívala? Bola starká dosť v šoku, ona tomu nevedela uveriť čo sa stalo, bolo to pred Vianocami, dcéra mala mať vystúpenie, že oslávime koniec roka a museli sme robiť pohreb. A malej vysvetliť, že dedo tu nie je, tie otázky prečo čo sa stalo, čo sa stalo, ona tam chodila každý deň.

Z vlastných skúseností máte poznatky, že by sa Vám stará mama sťažovala? Stará matka bola s nami, netrúfali sme si ju nechať samú, zle spáva, chodili sme ju kontrolovať, aby sme neprišli aj o ňu. Môžete nám opísať ako Váš otec niesol to, že prišiel o svojho otca? Bolo veľmi zlé, že dedka zrazilo auto, všetko sa vrátilo nanovo, nakoľko sme počúvali celé detstvo ako otcovho brata zrazilo auto.

Viete sa vyjadriť aký mali vzťah Váš otec a starý otec? Veľmi dobrý, navštevovali sme sa dobre spolu vychádzali.

Aký bol vzťah k Vašej babke s dedkom? Dobrý, boli spolu dlhé roky, mali spolu dobré manželstvo, mali záhradku, o malú sa starali. Myslím, že mali harmonické manželstvo.

16. V rámci záverečnej reči žalobcovia uviedli, že majú za to, že z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že v dôsledku protiprávneho konania, za ktoré je zodpovedný žalovaný došlo k úmrtiu blízkeho človeka a uvedené úmrtie spôsobilo náhle a nereparovateľné zásahy do osobnostných práv žalobcov, a to do práva na súkromie a na rodinný život. V súvislosti so zásahom do práv chcem poukázať na judikatúru pre ľudské práva, napr. prípad X. proti Taliansku, v ktorom Európsky súd uviedol, že privileguje vzťah medzi manželmi, rodičmi a deťmi v tom zmysle, že existencia blízky osobných väzieb sa predpokladá s tým, že prítomnosti najintenzívnejších väzieb je zväčša nespochybniteľné. Chcem poukázať na fakt, že z dokazovania vyplynulo, že interpersonálne väzby existovali a tieto boli náhle a trvalo narušené, čo spôsobilo ujmu na strane žalobcov, ktorá nie je odčiniteľná formou ospravedlnenia a je nevyhnutné pristúpiť k jej peňažnému u vyjadreniu. Ohľadom výšky nemajetkovej ujmy osobne nezávidím žiadnemu súdu rozhodovaniu o jej výške ktorá je výlučne na jeho úvahe s tým, že z mojich skúseností ohľadom výšky na tomto súde na KS viem, že jednotlivé znaky a výška nemajetkovej ujmy nie je nijak presne definovaná s tým, že koreluje od 8 do 100.000 za zásah do osobnostných práv nedbanlivostným konaní, a to s tým istým znakom, že zodpovednou osobou je zamestnávateľ prípadne prevádzkovateľ v zmysle § 427. Mám však za to, že v danej veci je navrhovaná výška nemajetkovej ujmy aj vzhľadom na preukázané okolnosti primeraná a žiadam, aby súd priznal žalobcom nároky tak, ako vyplývajú so žalobného petitu a zaviazal žalovaného na návrhu trov súdneho konania.

17. Žalovaný v rámci záverečnej reči uviedol, že nijak nespochybňuje to, že došlo k zásahu do ich práv a smrťou blízkej osoby došlo k narušeniu interpersonálnych väzieb. Žalovaného mrzí, že to bolo práve zavinením zamestnanca žalovaného, ktorý bol hlavnou príčinou dopravnej nehody, ktorá viedla k úmrtiu. Máme však za to, že v tomto konaní neboli vykonané také dôkazy, z ktorých by vyplývalo tak mimoriadna intenzita zásahu, aby súd priznal žalobcom nimi požadované sumy, ktoré podľa žalovaného vysoko prevyšujú sumy priznávané v podobných prípadoch. Aj samotný žalovaný označil súdu rozhodnutia, v ktorých náhrada nemajetkovej ujmy nedosiahla ani štvrtinu požadovanej sumy. Je samozrejme vecou súdu, aby posúdil, či okolnosti tohto prípadu a závažnosť ujmy, ktorá bola predmetom vykonaných dôkazov skutočne odôvodňuje priznať sumu v požadovanej výške. V tejto súvislosti si dovoľujem uviesť aj to, že žalobcovia pôvodne požadovali náhradu sumy

60.000 eur bez konkrétneho pomeru pre jednotlivého žalobcu v žalobe uplatnená suma resp. jej súhrn je o 10.000 eur vyšší. Navrhol aby súd po dôkladnom zvážení prípadu rozhodol a zaviazal žalovaného primeranou náhradou nemajetkovej ujmy pričom si opätovne dovoľujem uviesť, že ak by so zmluvného a zákonného vzťahu žalobu a intervenientom v 1/ rade nevyplývalo inak žalovaný sa chcel dohodnúť na odškodnení, avšak intervenient 1/, ktorý by mal následne túto náhradu znášať kategoricky odmieta niesť akúkoľvek zodpovednosť.

18. Intervenient 1/ v rámci záverečnej reči uviedol, že v žiadnom prípade nespochybňuje zásah do osobnostných práv žalobcov ani ujmu, ktorú stratou blízkej osoby utrpeli. Intervenient 1 má za to, že žalobcami požadovaná suma náhrady nemajetkovej ujmy je neprimerane vysoká a navrhuje, aby ju súd aj vzhľadom na všetky okolnosti prípadu predovšetkým vzhľadom na okolnosti za akých dopravná nehoda nastala (išlo o nešťastnú náhodu a nie o flagrantly porušenie predpisov o cestnej premávke), primerane znížil.

19. Súd vykonal dokazovanie žalobou, písomnými vyjadreniami, ako aj úmrtným listom č.l. 11, listom o prehliadke mŕtveho č.l. 12, rodným listom č.l. 13-14, sobášnym listom č.l. 15-16, trestným rozsudkom č.l. 17-18, výzvou na úhradu pohrebných nákladov č.l. 19-20, oznámením o ukončení likvidácie poisťnej udalosti č.l. 21, dokladmi o úhrade č.l. 22, návrhom na mimosúdne urovanie č.l. 23-26, vyjadrením k návrhu č.l. 27-28, vyjadrením žalovaného č.l. 41-42 a č.l.54-56, vyjadrením žalobcu č.l. 49-52, oznámením o vstupe č.l. 82, vyjadrením intervenienta zo dňa 13.04.2018, vyjadreniami strán na pojednávaní, výsluchom žalobcov a svedkov, ako aj ostatným obsahom spisového materiálu.

20. Súd konštatuje, že v konaní bol na ostatnom pojednávaní navrhnuté vykonanie dokazovania znaleckým posudkom z trestného spisu za účelom posúdenia možného spoluzavinenia zomrelého na dopravnej nehode. Súd prítomným stranám uviedol, že v zmysle súčasnej právnej úpravy bolo potrebné zabezpečiť tento dôkaz, keď nahliadli do trestného spisu, a ako taký ho mali súdu predložiť spolu s tvrdeniami, ktoré mal tento preukazovať. Súd následne nahliadol za prítomnosti strán na pojednávaní posudok, pričom vyjadril ten predbežný záver, že vzhľadom na obsah posudku, tento nie je spôsobilým dôkazom na preukázanie zavinenia zomrelého, nakoľko znalec pracoval výslovne s hypotetickou situáciou, ktorá nebola podrobená znaleckému skúmaniu a šlo o znalcov dohad bez riadneho skutkového základu v podobe znaleckého skúmania a z neho plynúcich záverov. Súd uviedol stranám, že na to, aby súd mohol vziať do úvahy spoluzavinenie zomrelého muselo by ísť o riadny záver znalca na podklade riadneho znaleckého zisťovania. Súd uviedol stranám, že ak požadujú odročenie, tak pojednávanie odročí za účelom vykonania tohto dôkazu, avšak súd je názoru, že tento dôkaz nie je spôsobilý na preukázanie spoluzavinenia zomrelého na dopravnej nehode. Strany následne upustili od návrhu na vykonanie tohto dôkazu a pristúpili k záverečným rečiam. Súd súčasne nevykonal návrh na doplnenie dokazovania výsluchom intervenienta 2./, nakoľko v konaní bola nesporná jeho zlá majetková situácia, pričom osobitné dokazovanie tejto skutočnosti pre konanie tým nemalo právny význam.

21. Žalobca vzal žalobu čiastočne späť v podaní zo dňa 02.05.2017, a to v rozsahu o zaplatenie sumy 36,29 eur. Žalovaný sa k späťvzatiu nevyjadril.

22. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

23. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatií žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

24. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

25. Súd na základe dispozitívneho úkonu žalobcov konanie v časti, ktorej žaloba bola vzatá späť zastavil, a to bez ohľadu na prípadný nesúhlas žalovaného (ktorý však tento nevyjadril), nakoľko by naň aj tak neprihliadal.

26. Súd vec posúdil podľa nasledovných ustanovení právnych predpisov

27. Podľa § 415 Občianskeho zákonníka, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

28. Podľa § 420 ods. 1, Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

29. Podľa § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka, škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

30. Podľa § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka, zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

31. Podľa § 427 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.(ods. 1). Rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla. (ods. 2)

32. Podľa § 853 ods. 1 OZ, občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie.

33. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

34. Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve, ods. 2 poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení, b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí, c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nespĺnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie, d) ušlého zisku, ods. 3 poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil príslušným subjektom 6b) uplatnené, preukázané a vyplatené náklady zdravotnej starostlivosti, nemocenské dávky, dávky nemocenského zabezpečenia, úrazové dávky, dávky úrazového zabezpečenia, dôchodkové dávky, dávky výsluhového zabezpečenia a dôchodky starobného dôchodkového sporenia, ak poistený je povinný ich nahradiť týmto subjektom, ods. 4 poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak, ods. 5 ak ide o škodu spôsobenú prevádzkou tuzemského motorového vozidla na území iného členského štátu, poškodenému sa poskytne poistné plnenie v rozsahu poistenia zodpovednosti podľa právnych predpisov členského štátu, na ktorého území bola škoda spôsobená, ak sa podľa tohto zákona alebo na základe poistnej zmluvy neposkytuje poistné plnenie v širšom rozsahu.

35. Podľa ustanovenia § 2 písm. d) až j) zákona č. 381/2001 Z. z.

d) poisťovateľom poisťovňa, poisťovňa z iného členského štátu alebo zahraničná poisťovňa, ktorá je oprávnená vykonávať poistenie zodpovednosti na území Slovenskej republiky na základe osobitného predpisu,

e) poistníkom ten, kto uzavrel s poisťovateľom zmluvu o poistení zodpovednosti (ďalej len "poistná zmluva"),

f) poisteným ten, na koho sa vzťahuje poistenie zodpovednosti, g) poškodeným ten, kto utrpel prevádzkou motorového vozidla škodu a má nárok na náhradu škody podľa tohto zákona,

h) škodovou udalosťou skutočnosť, ktorá môže byť dôvodom vzniku práv poškodeného na plnenie poisťovateľa alebo kancelárie,

- i) poisťnou udalosťou vznik povinnosti poisťovateľa alebo kancelárie nahradiť vzniknutú škodu,
- j) prevádzkovateľom motorového vozidla fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá má právnu alebo faktickú možnosť disponovať s motorovým vozidlom.

36. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

37. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

38. Podľa § 13 ods.1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie.

39. Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

40. Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

41. Súd konštatuje, že v konaní bolo nesporné, že k zásahu do osobnostných práv žalobcov došlo v dôsledku nedbanlivostného konania intervenienta 2, čo bolo preukázané rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 5T/35/2016-190 zo dňa 17.05.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.05.2016. Vykonaným dokazovaním mal teda súd preukázané, že dňa 27.11.2014 v čase o 09.10 hod. v meste Trnava na ulici G. v areály bývalého cukrovaru pri budove autoservisu ako vodič viedol nákladné motorové vozidlo zn. Fiat Doblo Cargo 1.6 JTD, e.č X druh karosérie - BB skriňová dodávka, žltej farby, tým spôsobom, že pri cúvaní po prístupovej ceste, ktorú tvorilo makadamové podložie, smerom od budovy autoservisu k vstupnej bráne areálu sa dostatočne nepresvedčil, či sa za motorovým vozidlom nenachádza žiadna osoba a ani si nezabezpečil cúvanie pomocou náležite poučenej osoby, ktorá by mu kontrolovala priestor za motorovým vozidlom a včas ho upozornila na možnú kolíziu situáciu, načo zadnou časťou motorového vozidla narazil do T. H., ktorý v tom čase stál za motorovým vozidlom, v dôsledku nárazu T. H. spadol na zem, kde ho vozidlo vzápätí pritlačilo o podložie, následne obvinený s motorovým vozidlom potiahol dopredu, v dôsledku čoho došlo k pritlačeniu T. H. medzi motorovým vozidlom a podloží, čím uvedeným konaním spôsobil T. H. zranenia ako početné odreniny a podliatiny v oblasti hlavy a horných končatín, tržnozmlaždené rany vo vlasatej časti hlavy a pri ľavom oku, trieštivú zlomeninu pravej kľúčnej kosti, zlomeniny rebier obojstranne viac vpravo, zlomeninu lebečnej klenby, spodiny a tvárových kostí zakrvácaním pod tvrdú, mäkké blany a do komôr mozgu, pomliaždenie mozgu a následný opuch mozgu, na následky ktorých dňa 27.11.2014 v čase o 21.45 hod. podľahol vo Fakultnej nemocnici v Trnave; obvinený svojim konaním porušil ustanovenia § 4 ods. 1 písm. e), § 22 ods. 2, ods. 3 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov, Vyššie uvedený skutok vodiča intervenienta 2 bol kvalifikovaný ako prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1 ods. 2 písm. a) Trestného zákona a bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov a bol mu uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlo v trvaní 4 rokov. Vodič uvedeného motorového vozidla bol v čase spáchania skutku zamestnancom žalovaného, ktorý bol vlastníkom a prevádzkovateľom predmetného autobusu a v čase dopravnej nehody mal žalovaný uzatvorené poistenie zodpovednosti za škodu s intervenientom 1. Žalobcovia dodnes trpia tragickou udalosťou, pričom najviac pociťuje stratu zomrelého pozostala manželka následne syn.

42. Súd dospel k tomu záveru, že z dôvodu protiprávneho konania zamestnanca žalovaného, ktorým zasiahol do osobnostných práv žalobcov, je s poukazom na analogiu legis, t.j. na ustanovenie § 853 ods. 1 OZ v spojení s § 420 ods. 2 OZ, daná pasívna legitímácia jednak žalovaného ako zamestnávateľa, nakoľko uvedený zásah do osobnostných práv žalobkyne bol spôsobený osobou, ktorá bola použitá právnickou osobou na realizáciu činnosti tejto právnickej osoby, a preto sa takýto zásah považuje za zásah spôsobený priamo právnickou osobou. Súd pritom podporne poukazuje na odôvodnenie rozsudku NS SR sp.zn. 3 Cdo 228/2012 zo dňa 26.09.2013, podľa ktorého „dovolací súd sa stotožňuje s názorom, že právnym vzťahom zodpovednosti za nemajetkovú ujmu spôsobenú na osobnostných

právach fyzickej osoby (§ 11 a nasl. Občianskeho zákonníka) sú obsahom a účelom najbližšie právne vzťahy zodpovednosti za majetkovú ujmu (škodu) spôsobenú v majetkovej sfére poškodeného (§ 420 a nasl. Občianskeho zákonníka). V zmysle § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka platí, že škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá. Analogicky (§ 853 Občianskeho zákonníka v spojení s § 420 ods. 2 tohto zákonníka), pokiaľ bol neoprávnený zásah do osobnostných práv fyzickej osoby spôsobený niekým, kto bol použitý právnickou osobou na realizáciu činnosti tejto právnickej osoby, považuje sa takýto zásah za zásah spôsobený priamo právnickou osobou (pozn.: pre posúdenie, či išlo o takúto činnosť, je určujúca existencia miestneho, časového a vecného vzťahu k plneniu danej činnosti). Rovnaký právny názor je zastávaný aj v už spomenutej publikácii Československé občianske právo, I. zväzok, Obzor Bratislava 1973, str. 167 a 168 a tiež v Zborníku III. Najvyššieho súdu, SEVT 1980, str. 182. Dovolací súd k tomu poznamenáva, že rovnako aj Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení z 23. augusta 2007 sp. zn. I. ÚS 137/07 uviedol, že „podľa všeobecných ustanovení občianskeho hmotného práva je otázka zodpovednosti za škodu (vrátane zodpovednosti za nemajetkovú ujmu) konštituovaná tak, že za škodu, resp. za ujmu zodpovedá ten, kto ju spôsobil, pričom v prípade škody, resp. ujmy spôsobenej právnickou osobou ide o činnosť tých fyzických osôb, ktoré právnická osoba na túto činnosť použila (§ 420, ako aj § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka)“. Súd pri riešení otázky, kto nesie zodpovednosť za zásah do osobných práv žalobcov podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka, resp. kto je pasívne legitimovaný, vzal súd do úvahy, že z hľadiska obsahu a účelu sú zodpovednostným vzťahom vzniknutým v dôsledku zásahu do osobnostných práv najbližšie zodpovednostné vzťahy, na ktoré dopadajú ustanovenia § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka. V zodpovednostnom právnom vzťahu na jednej strane vystupuje ten, kto sa dopustil protiprávneho konania, alebo ten kto zaň objektívne zodpovedá a na druhej strane ten, komu týmto protiprávnym konaním vznikla určitá ujma. Totožný je účel oboch inštitútov - zabezpečiť v čo najväčšej miere nahradenie vzniknutej škody. Žalovaný teda podľa názoru súdu zodpovedá aj ako prevádzkovateľ motorového vozidla, a to objektívne za vzniknutú škodu podľa § 427 OZ. Zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov je osobitným druhom občianskoprávnej zodpovednosti za škodu, ktorá spočíva na princípe objektívnej zodpovednosti. Ustanovenie § 427 upravuje subjekt tejto zodpovednosti, pričom podľa odseku 1 je tento subjekt určený bez ohľadu na to, prevádzkou akého dopravného prostriedku bola škoda spôsobená. Na vznik tejto zodpovednosti sa teda nevyžaduje zavinené konanie. Ide o zodpovednosť za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku. Medzi osobitnou povahou prevádzky a medzi spôsobenou škodou musí byť príčinná súvislosť. Osobitná povaha spočíva v tom, že z tejto prevádzky vyplýva pre okolitý svet zdroj zvýšeného nebezpečenstva v súvislosti s činnosťou a pohybom dopravného prostriedku (Prof. JUDr. Karol Plank a kolektív, Občianske právo s vysvetľovkami, IURA EDITION). Súd má za to, že v danom prípade vodič intervenient 2 použil motorové vozidlo prevádzkovateľa, ktorým bol žalovaný v rámci svojej činnosti ako zamestnanec žalovaného, teda pre prevádzkovateľa, a teda zodpovedným subjektom za vzniknutú škodu je žalovaný. V danom prípade je nepochybná i príčinná súvislosť medzi prevádzkou motorového vozidla a vznikom škody. V danom prípade je nepochybné, že príčinou vzniku dopravnej nehody bola chyba vodiča, čo preukazuje odsudzujúci trestný rozsudok. Súd uvádza, že v konaní nebolo preukázané, že by na vzniku nehody sa podieľal zomrelý (viď ods. 20). Na základe uvedených skutočností má súd za to, že žalovaný zodpovedá podľa § 420 ods. 2 ako aj podľa § 427 OZ na základe objektívnej zodpovednosti, ako prevádzkovateľ motorového vozidla, ktorého prevádzkou bolo zasiahnuté do práv iných osôb (podľa § 11 OZ), pričom žalobcom patrí ochrana a prípadná náhrada podľa § 13 OZ.

43. Súd konštatuje, že je daná aj pasívna legitimácia intervenienta 1, ktorý je poisťiteľom žalovaného (zodpovednostného subjektu) a jeho povinnosť zaplatiť uvedenú náhradu škody spoločne a nerozdielne by plynula z ustanovenia § 15 ods. 1 z. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, avšak intervenient nie je žalovaným subjektom v tomto konaní, a preto ho súd priamo zaviazat nemohol. Súd však uvádza, že vo vzťahu k poisťovní ide o špecifické právo poškodeného na výplatu plnenia za poisteného škodcu, a to vo výške (v tom rozsahu) v akom za škodu zodpovedá poistený škodca, pričom predpokladom vzniku povinnosti poisťiteľa plniť, je preukázanie zodpovednosti poisteného za škodu, ktorá poškodenému vznikla. Z poistenia zodpovednosti má poistený právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa § 4 ods. 2 cit. zákona, t. j. uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody, o. i. škody na zdraví a nákladov pri usmrtení (§ 4 ods. 2 písm. a) cit. zákona). Ostatne uvedeným

spôsobom intervenient už v priebehu konania ani neargumentoval a žiadal, aby bola priznaná primeraná suma náhrady nemajetkovej ujmy, z čoho má súd za to, že sa stotožnil so svojou prípadnou výplacovou povinnosťou voči žalovanému. V danom prípade súd dospel k záveru, že zásah do osobnostných práv žalobcov (do ich práva na súkromný a rodinný život) bol spôsobený pri dopravnej nehode, spôsobenej prevádzkou vozidla, ktorého prevádzkovateľom bol žalovaný. Súd poznamenáva, že intervenient 1 bol poisťovateľom jeho zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel.

44. Súd uvádza, že generálna klauzula ochrany osobnosti obsiahnutá v ustanovení § 11 Občianskeho zákonníka bola prispôsobená Listine základných práv a slobôd zákonom č. 509/1991 Zb. účinným od 1. januára 1992, odkedy až do súčasnosti toto ustanovenie znie tak, že fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. Účinnosťou tohto zákona bola pod ochranu osobnosti zahrnutá aj ochrana súkromia, ktorá zahŕňa právo na nerušený osobný život, duševný pokoj, nedotknuteľnosť života jednotlivca v kruhu jeho najbližších. Jednou z hodnôt osobnosti každej fyzickej osoby ako celku, ktorej rešpektovanie musí občianske právo voči subjektom v rovnakom postavení zabezpečovať, je právo na súkromie. Obsah práva na súkromie, je nutné určovať so zreteľom na ústavné predpisy a ustanovenia medzinárodných zmlúv o ľudských právach a základných slobodách uvedených v článku 154c ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, v ktorých má pozitívna zákonná úprava práva občana na súkromie svoj prirodzeno-právny zdroj. Súčasťou súkromného života je nepochybne tiež rodinný život zahrňujúci vzťahy medzi blízkymi príbuznými a rešpektovanie súkromného, teda i rodinného života musí zahrňovať do určitej miery právo na vytváranie a rozvíjanie vzťahov s ďalšími ľudskými bytosťami, aby tak bolo možné okrem iného tiež rozvíjať a naplňovať vlastnú osobnosť. V prípade neoprávneného zásahu do týchto práv majú dotknuté osoby nárok v zmysle § 13 Obč. zákonníka v prvom rade domáhať sa zdržania neoprávnených zásahov, ďalej odstránenia následkov neoprávneného zásahu a poskytnutia primeraného zadosťučinenia. Návrh na poskytnutie primeraného zadosťučinenia sleduje priznanie satisfakcie fyzickej osobe, ktorej osobnostné právo bolo porušené so zreteľom na to, že zásah zvyčajne nemožno odčiniť obnovením pôvodného stavu. Satisfakcia prichádza do úvahy v prvom rade v podobe morálnej, napr. ospravedlnenie. Nárok na priznanie finančnej satisfakcie - náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch prichádza do úvahy len vtedy, ak by sa morálna satisfakcia nezdala postačujúca. Pre určenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia sú primárne stanovené dve kritériá, z ktorých musí súd vždy vychádzať - a to závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy a okolnosti, za akých došlo k neoprávnenému zásahu. Určenie výšky zadosťučinenia v peniazoch sa preto stáva predmetom voľného uváženia súdu. Súd pritom musí vychádzať z úplne zisteného skutkového stavu a opierať sa o konkrétne a preskúmateľné hľadiská. Pojmovými znakmi subjektívnych osobnostných práv sú absolútna povaha, imateriálny charakter, všeobecnosť a výlučnosť, zásadná neprevoditeľnosť, časová neobmedzenosť a nepremlčateľnosť. Pôsobia voči neobmedzenému, resp. neurčitému okruhu ostatných subjektov práva, ich predmetom sú výlučne nemajetkové hodnoty (osobnosť), patria každej fyzickej osobe „a priori“, (sú prejavom ľudskej osobnosti vo vzťahu k ostatným subjektom, t.j. či fyzickým alebo právnickým osobám) s rovnakým právnym postavením, výlučné oprávnenie nakladať počas celého života v medziach určených právnym poriadkom s jednotlivými stránkami svojej osobnosti patrí fyzickej osobe, nemožno ich scudzovať, deliť od ich nositeľa, upínajú sa na fyzickú osobu po dobu jej fyzickej existencie v spoločnosti (sú časovo neobmedzené počas života fyzickej osoby) sú nezdediteľné (netvorí predmet dedičstva), sú nepremlčateľné, rovnako aj neprekludovateľné a nemožno ich postihovať exekúciou. Na rozdiel od nich majetkové práva možno oddeliť od ich subjektov, prevádzať (scudzovať) ich, podliehajú exekúcii, premlčaniu a preklúzii. Špecifickosť subjektívnych osobnostných práv spočíva v ich predmete, ktorým je priamo osobnosť človeka, fyzickej osoby v jej celistvosti. Právo na ochranu osobnosti (subjektívne rýdzo osobné, resp. osobnostné právo) Občiansky zákonník upravuje ako jednotné právo (doslovné znenie „fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti“). V dôsledku toho je treba jednotlivé práva, ktoré v tomto jednotnom rámci vznikajú, chápať ako práva čiastkové, líšiace sa navzájom vzťahom k rôznym hodnotám, stránkam osobnosti, avšak vychádzajúcim z osobnosti tvoriacej fyzickú a mravnú jednotu. Ako základné hodnoty osobnosti každej fyzickej osoby uvádza Občiansky zákonník v § 11 výslovne život, zdravie, občiansku česť a ľudskú dôstojnosť, ako aj súkromie, meno a prejavy osobnej povahy. Podľa ustanovenia článku 8 odseku I Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných práv a slobôd, publikovaného pod č. 209/1992 Zb., každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydľia a korešpondencie. Z ustanovenia článku 17 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach publikovaného pod č. 120/1976 Zb. vyplýva, že nikto nesmie byť vystavený svojvoľnému zasahovaniu do súkromného života, rodiny, domova alebo korešpondencie a každý má právo na zákonnú ochranu proti takým zásahom alebo útokom. Právo na súkromie v rôznych poňatiach

môže zahŕňať tak ochranu rodinného života, súkromie obydli, listové tajomstvo, ako aj ochranu cti, povesť človeka, či ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním údajov o osobe. V ústavnej rovine je zakotvené v článku 16 Ústavy Slovenskej republiky - nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia je zaručená, obmedzená môže byť len v prípadoch ustanovených zákonom; článku 19 ods. 1 - každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života, ods. 2 - každý má právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe; v článku čl. 21 garantujúcom nedotknuteľnosť obydli; v článku 22 zaručujúcom ochranu listového tajomstva, tajomstva dopravovaných správ a iných písomností a ochranu osobných údajov. Súčasťou práva na súkromie je právo na rodinný život. Európsky súd pre ľudské práva v rozsudku z 21. júna 1988 vo veci Berrhab proti Holandsku konštatoval : „Z pojmu rodina, na ktorom je založený článok 8, vyplýva, že dieťa narodené z takéhoto zväzku je ipso iure súčasťou tohto vzťahu. Z tohto dôvodu existuje od momentu narodenia dieťaťa a už vzhľadom na samotnú existenciu tejto skutočnosti medzi dieťaťom a jeho rodičmi zväzok rovnajúci sa „rodinnému životu“, dokonca aj vtedy, keď už rodičia neskôr spolu nežijú.“ Podstatou rodinného života je oprávnenie fyzickej osoby utvárať, udržiavať a rozvíjať vzťahy medzi členmi rodiny založené na silných citových väzbách. Ak medzi fyzickými osobami existujú sociálne, morálne, citové a kultúrne vzťahy vytvorené v rámci ich súkromného a rodinného života, môže porušením práva na život jednej z nich dôjsť k nedovolenému zásahu do práva na súkromie druhej z týchto osôb. Takýmto protiprávnym zásahom tretej osoby do práva na súkromie, resp. práva rodinný život môže byť ďalšiemu účastníkovi vzťahu spôsobená taká ujma, ktorá mu čiastočne alebo úplne bráni naplno napĺňať jeho citové potreby, t.j. nemajetková ujma postihujúca inú ako majetkovú sféru osobnosti, sféru osobnostnú, ku ktorej nepochybne patrí aj citová (emocionálna) ujma. Ak dôjde k smrti jedného z členov rodinného vzťahu, pozostalá osoba môže utpieť citovú ujmu vo forme šoku, smútku zo straty blízkej osoby a takisto aj spoločensťva (vzťahu) s blízkou osobou. Osobnosť, ktorá je chránená prostredníctvom všeobecného osobnostného práva, v prípade, ak došlo k zásahu do tohto práva, má možnosť využiť právne prostriedky ochrany osobnosti, ktoré sú exemplifikatívne uvedené v ustanovení § 13 Občianskeho zákonníka. Prichádzajú do úvahy, pokiaľ hrozí alebo je spôsobená ujma v osobnostnej nemajetkovej sfére a majú rôznu povahu. Ktoré z týchto právnych prostriedkov príslušná fyzická osoba na ochranu svojej osobnosti uplatní, bude závislé v prvom rade na jej vôli ovplyvnenej predovšetkým intenzitou a povahou protiprávneho zásahu. Zásah do emocionálnej sféry fyzickej osoby, spôsobený protiprávnym konaním tretej osoby, následkom ktorého je úmrtie blízkej osoby, zakladá právo domáhať sa ochrany osobnosti podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o ochrane osobnosti. Realizácia tejto ochrany je vo výlučnom záujme osôb - najbližších príbuzných, a to rodičov, detí, súrodencov.

45. Je takmer nemožné vyčíslíť hodnotu straty ľudského života v peňažnej forme, preto jedinou možnosťou je v rámci voľnej úvahy súdu a v rámci zohľadnení všetkých rozhodujúcich skutkových okolností, dospieť k primeranej výške náhrady nemajetkovej ujmy, keď rozhodujúcim dôkazným prostriedkom bol samotný žalobný návrh a výsluch žalobcov. Pokiaľ účastníci konania poukazovali na rozhodovacie prax súdov v obdobných prípadoch, ktorými podporili svoju argumentáciu, súd má za potrebné zdôrazniť, že skutkové okolnosti každého jedného prípadu sa líšia. Čo sa týka otázky primeranosti výšky náhrady nemajetkovej ujmy a rozhodovacej praxe súdov, súd príkladmo poukazuje napr. na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo 185/2011 zo dňa 14.03.2012, v ktorom dovolací súd odmietol dovolanie, čím potvrdil správnosť rozhodnutí súdov nižších stupňov, ktoré poškodenému priznali náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 120.000,- Eur, a to z dôvodu nezákonného trestného stíhania a uloženia trestu odňatia slobody. Preto aj v kontexte takéhoto rozhodnutia nemožno považovať priznanie náhrady nemajetkovej ujmy vo výškach priznaných žalobcom po úmrtí manžela otca za neprimerané. Súd mal preukázať, že nečakaným šokujúcim úmrtím manžela a otca došlo k závažnému zásahu do osobnostných práv (práva na súkromie a rodinný život) žalobcov, pričom následok tohto zásahu je nereparovateľný. Zákonom stanovené predpoklady pre vznik objektívnej zodpovednosti za protiprávny zásah do osobnostných práv žalobcov, ako aj pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, boli naplnené (neoprávnený zásah do chráneného osobnostného práva fyzickej osoby, ktorý je objektívne spôsobilý porušiť osobnosť fyzickej osoby, nemajetková ujma v jej osobnostnej integrite a príčinná súvislosť medzi nimi). Žalobcovia ako rodina stratili svojho člena, pričom však každého zasiahla uvedená skutočnosť hlboko. V dôsledku smrti T. H. spôsobenej prevádzkou vozidla žalovaného došlo v danom prípade k náhlemu a násilnému pretrhnutiu rodinných a citových väzieb, vyplývajúcich predovšetkým z intenzity vzťahu so zomrelým. Nebohý Michal bol síce starším človekom, avšak bol v dobrej zdravotnej kondícii, plný plánov, elánu, ktorý bol stmelujúcim prvkom rodiny, ktorý by bol žalobcom v živote radcom, oporou a pomocou na ceste životom. Teda okrem psychickej bolesti, sú žalobcovia 1 a 2 zasiahnutí stratou osoby, ktorá by bola ich oporou, manželka stratila životného partnera, t.j.

osobu, s ktorou trávila veľa spoločného času, pričom uvedené chvíle jej už nebudú nahradené a sú prakticky nenahraditeľné, nakoľko nahradiť človeka, s ktorým človek žije 52 spoločných rokov je takmer nenahraditeľné.. Náhle úmrtie bolo a je pre žalobcov mimoriadne traumatizujúce, a to či už spôsobom, akým uvedená skutočnosť nastala, tak aj spôsobom, akým im uvedené bolo oznámené. Manželka a syn utrpeli ťažkú citovú ujmu, spočívajúcu v pocitoch úzkosti, samoty, straty radosti zo života, o to viac, že už v minulosti v rodine rovnakú tragickú situáciu zažili. Citová ujma u nich stále pretrváva, žalobkyňa 1. trávi čas sama a žalobca 2 pravidelne navštevuje cintorín. Súd posudzoval náhradu nemajetkovej ujmy pri každom so žalobcov individuálne, pričom prisúdenie ujmy 40.000,- eur a 30.000,- eur súd považoval za neprimerane vysoké, keď po zvážení všetkých skutočností súd dospel k záveru, že nie je namieste poskytnutie nemajetkovej ujmy vo výške tak, ako nižšej ako požadujú žalobcovia, nakoľko neboli preukázané mimoriadne zvýšené nepriaznivé následky smrti T. H. na žalobcov. Súd chápe a plne akceptuje, že so stratou manžela a otca je takmer nemožné sa vyrovať a žiadna forma zadosťučinenia nie je dostatočná a nenahradí stratu blízkej osoby, avšak treba zohľadniť i skutočnosť, že žalobcovia sa pravidelne navštevujú, žalobca 2 sa snaží nahradiť chýbajúceho člena rodiny (čo je chvályhodné), t.j. žijú a fungujú v podstate „normálnym“ životom, keď žalobca 2./ je zamestnaný. Súd súčasne zohľadnil, že intervenient 2 sa dopustil nedbanlivostného trestného činu, ktorý nechcel spáchať. Súd priznal žalobkyni sumu 17.500,- eur, nakoľko táto stratila životného partnera, s ktorým mohla stráviť peknú starobu a v súčasnosti žije prakticky sama, a aj keď jej ostatní členovia sa snažia manžela nahradiť, reálne to nie je možné. Žalobkyňa stratila možnosť voľnočasových aktivít, ktoré trávila spolu s manželom a pribudli jej štandardné povinnosti, o ktoré sa predtým delila, čo samotné pôsobí negatívne a duševný stav žalobkyne. Súd súčasne prihliadol na to, že už v minulosti musela žalobkyňa sa vysporiadať so stratou syna za obdobných okolností, a preto posúdil tento druhý negatívny zážitok ako traumatizujúcejší, jatriaci staré rany. Súčasnne súd prihliadol na svedecké výpovede, z ktorých vyplynula väčšia pociťovanie straty žalobkyňou zo straty manžela, čo potvrdil pri výpovedi aj žalobca 2. Pri žalobcovi súd vyhodnotil to, že bol taktiež priamo osobne zasiahnutý smrťou otca, ako aj všetkými okolnosťami, ktoré uvedenú udalosť sprevádzali, a to že v súčasnosti už nemá v dôsledku potreby viac sa venovať žalobkyni 1. bežný život. Súd zohľadnil hlboký zásah u žalobcu, ktorý sa prejavil častým plačom, psychickými problémami (čo preukazujú svedecké výpovede), ako aj z toho plynúcimi zdravotnými problémami. Súd súčasne posúdil aj to, že táto strata nastala v predvianočnom období, čo zvýšilo negatívne prežívanie zo straty milovanej osoby. Súd vychádzajúc z uvedeného priznal žalobkyni ako manželke náhradu nemajetkovej ujmy v sume 17.500,- eur a žalobcovi v sume 12.500,- eur, pričom tak ako súd uviedol vyššie zohľadnil to, že dopady a strata pri manželke je v tomto prípade vyššia, ako pri synovi, ktorý má vlastnú rodinu (priateľku), s ktorou funguje v spoločnej domácnosti, tj. má oporu, kdežto žalobkyňa 1 zostala na všetko sama, bez ohľadu na pomoc, ktorú sa jej rodina snaží poskytnúť, a preto rozhodol tak, že priznal rozdielnu mieru náhrady nemajetkovej ujmy. Súd vzal tiež do úvahy okolnosti na základe ktorých došlo k dopravnej nehode, keď sa jedná o zlyhanie ľudského faktora - vodiča dopravného prostriedku, keď podľa dokazovania vykonaného v trestnom konaní k dopravnej nehode došlo v dôsledku nedbanlivosti pri vedení vozidla, na ktoré žalovaný nemal priamy dosah, a čiastočne tiež na príjmové a majetkové pomery intervenienta 2, ktorý je prakticky nemajetný (čo bolo v konaní nesporné). Súd k prejavu ľútosti zo strany žalovaného nad nehodou uvádza, že smrť manžela a otca predstavuje udalosť mimoriadnu s nenapraviteľným následkom, v ktorom prípade možno posúdiť vyslovenie ľútosti v akejkoľvek forme len za elementárny prejav slušnosti bez adekvátneho vplyvu na výšku priznanej peňažnej náhrady nemajetkovej ujmy (Rozhodnutie NSSR sp. zn. 5Cdo 265/2009). Súd pri priznaní výšky vychádzal taktiež z rozhodovacej praxe súdov v obdobných veciach (viď rozhodnutie Krajského súdu Prešov 20Co/183/2014, Krajského súdu Trnava 24Co/479/2012 a 9Co/423/2012 a 11Co/116/2013), ako aj z rozhodnutí označených sporovými stranami, pričom však prihliadol na individuálny charakter tohto prípadu zohľadňujúc vyššie uvedené špecifiká. Vzhľadom na všetky skutočnosti, ktoré súd zohľadnil pri posúdení výšky nemajetkovej ujmy, súd považoval priznanie nemajetkovej ujmy vo výške tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku, za primerané, i keď ako už súd uviedol, smrť blízkej osoby nemožno nahradiť a oceniť žiadnym finančným plnením. Vo zvyšku uplatneného nároku súd žalobu zamietol.

46. Nakoľko aj po znížení požadovanej výšky náhrady nemajetkovej ujmy sa rozhodne nejedená o zanedbateľnú čiastku, súd v súlade s ustanovením § 232 ods. 3 veta druhá Civilného sporového poriadku určil dlhšiu lehotu na plnenie a to v rozsahu 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

47. Súd záverom uvádza, že na takú strašnú a tragickú udalosť nemôžu žalobcovia zabudnúť a vyrovnanie s ňou bude chcieť čas, avšak mali by uvážiť, či vzhľadom na odstup času nie je na mieste pokročiť ďalej a v záujme zostávajúcich členov rodiny zamerať sa na pozitívne stránky života.

48. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

49. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

50. Súd o náhrade trov konania rozhodol tak, že žalobcom voči žalovaným priznal plnú náhradu trov konania, keďže boli úspešní vo veci čo do základu. Súd konštatuje, že na rozhodnutie o trovách nepoužil ustanovenie § 255 ods. 2 CSP, nakoľko priznané plnenie záviselo od úvahy súdu, pričom v súlade s ustálenou súdnou praxou, pri plneniach, ktorých výška závisí od úvahy súdu sa priznáva celá náhrada trov konania. Súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave z 13. 12. 2017, sp. zn. 10Co/191/2017, ktorý vyslovil v obdobnej veci nasledovný názor: „Zásadu úspechu vo veci (§255 CSP) treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku, nemožno ho totiž ad absurdum zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania je potrebné rozlíšiť čo je základné a čo sprevádzajúce. Za základné sa považuje rozhodnutie, že do žalobcovho práva bolo zasiahnuté, výška ujmy je potom druhotná a nadväzujúca. Rovnako odborná otázka posudzovaná znalcom môže presahovať možnosti strany sporu, ktorá napr. výšku škody „iba“ odhaduje. Aj tu je primárny fakt, že škoda bola spôsobená; jej výška nasleduje. Žalobkyňa v predmetnej veci preto bolo nevyhnutné považovať za plne procesne úspešnú (späťvzatie sa týkalo iba násobkov, nie základu), keďže mala plný úspech čo do základu uplatneného nároku a súčasne výška plnenia, vyplývajúca z tohto jej procesného úspechu, závisela výlučne od úvahy súdu. Na základe uvedeného, v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami odvolací súd priznal žalobkyňu právo na plnú náhradu trov (celého) konania, avšak iba z prisúdenej sumy“, s ktorým sa súd prvej inštancie plne stotožňuje a vychádzal z neho. Po právoplatnosti rozsudku bude žalobcom priznaná výška trov, pričom základom bude podľa § 10 ods. 8 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. tarifná hodnota 2.000,- eur.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Podanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný nespĺní povinnosť uloženú mu týmto rozsudkom, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).